

Zofia Woźnicka

Stawy, pow. Jędrzejów

Informator Archeologiczny : badania 2, 295-296

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ręcznie lepionych, niekiedy słabo obtaczanych. Materiał ceramiczny reprezentowany jest głównie przez formy dwustożkowate, donicowate i jajowate. Ornamentyka naczyń jest różnorodna. Przeważają zdobienia faliste, zygzakowate lub motywy ukośnej kratki. Spotykamy także prostokątne i okrągłe odciski stempelkowe. Technologia, technika wykonania, zdobnictwo i formy naczyń charakterystyczne są dla VII i VIII wieku, mają też analogie wśród materiałów z Pomorza Środkowego.

Brak śladów stałego osadnictwa może świadczyć o schronieniowym charakterze grodziska. Należy wziąć także pod uwagę możliwość funkcji refugialnej. Archeolodzy niemieccy odnaleźli tu kamienną figurę, tak zwaną "babę", której ścisła lokalizacja nie jest znana. Być może ustawiona była na środku majdanu, gdzie odkryto niewielki wzgórek wybrukowany głazami granitowymi.

Odkrytki archeologiczne uzupełnione wierceniami ręcznymi, które w ilości ponad 100 otworów /o średnicy 12,5cm/ całkowicie potwierdziły stratyografię obiektu.

Z uwagi na planowane zatopienie grodziska w roku 1969, badania nie będą kontynuowane.

STAWY, pow. Jędrzejów

Zakład Badań Polskiego Średniowiecza
Uniwersytetu Warszawskiego
i Politechniki Warszawskiej

Badania prowadziła mgr Zofia Woźnioka. Finansowa? WKZ w Kielcach. Pierwszy sezon badań.
Osada i grodzisko wczesnośredniowieczne.

Grodzisko położone jest w dolinie rzeki Nidy, na prawym brzegu jej obecnego biegu, w połowie drogi między wsiami Stawy i Umianowice w powiecie pińczowskim, na zachodnim krańcu wzgórz.

Faza starsza - osada, prawdopodobnie otwarta. Wyeksplorowano kilka jam i fragmenty dwóch ziemianek, wkopanych w całość do głębokości 1 m. Znalaziono w tej warstwie kilka noży i przęślików, szydło kościane i fragmenty żuźla żelaznego. Osada została spalona, czego dowodem jest jednolita warstwa próchnicy z węglem drzewnym /i ceramiką/, która zalegała nad ziemiankami a pod wałami grodu.

Faza młodsza - gród. Przecięto pozostałości silnie zniwelowanego przez orkę wału wschodniego, usypanego z piasku i próchnicy oraz dwie współczesne sobie fosy po dwóch stronach wału. Wał miał 10 m szerokości u podstawy, natomiast fosy około 8 - 9 m szerokości u góry.

W nasypie wału i na dnie fos znalaziono bardzo małą ilość ceramiki oraz grot strzały. Nie stwierdzono również warstwy odpowiadającej użytkowaniu grodu. Świadczyłoby to o krótkim okresie istnienia grodu lub o jego charakterze schronieniowym. Na stanowisku tym nie znalaziono ceramiki późniejszej niż z XII w. co pozwala przyjąć za datę wybudowania grodu wiek XI/XII.

STRĄCZNO, pow. Wałoz

Stanowisko 1

Koszaliński Ośrodek Archeologiczny
/Muzeum w Koszalinie, Konserwator
Zabytków Archeologicznych Oddział
Polskiego Towarzystwa Archeologicz-
nego/